

כתב תביעה

תאריך חתימה על המסמך : 21.07.2021

בית משפט המחוזי בלוד

התובעות : 1. שרונה טל ת.ז. 067398867

2. אלונה דורון ת.ז. 301370375

מרח' האמוראים 3 חולון

על-ידי בא כוח עוה"ד עו"ד אורי גלבע 12399

ו/או עוה"ד עו"ד עמית אוריה 17454

מרח וייצמן 2 תל אביב

טל' : 03-7442144; פקס' 072-2221414

דוא"ל : uri@gilboa-law.co.il ;

; amit@uria-law.com

נגד

הנתבעת : מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות אזרחית מחוז מרכז

רח' דרך מנחם בגין 154 תל אביב

סוג התביעה ונושאה : 145- נזקי גוף רשלנות רפואית

שווי התביעה : מעל 2.5 מליון ש"ח

סכום האגרה שיש לשלם : 1208 ₪, בהתאם לפרט 35 לתוספת לתקנות בתי המשפט (אגרות), התשס"ז-2007.

לא קיים הליך נוסף בבית משפט או בבית דין, בקשר למסכת עובדתית דומה.

הזמנה לדין

אל הנתבעת מדינת ישראל:

הואיל והתובעות שרונה טל ואלונה דורון הגישו כתב תביעה זה נגדך, את/ה מוזמנת להגיש כתב הגנה בתוך 120 ימים מיום שהומצא לך כתב תביעה זה.

לתשומת ליבך, אם לא תגיש/י כתב הגנה, אזי לפי תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, תהיה לתובעת/ת הזכות לקבל פסק דין שלא בפניך.

עיקר הטענות

תיאור התובעות:

1. התובעת 1 ילידת 31.10.1954 אזרחית ותושבת ישראל ואמה של התובעת 2.
2. התובעת 2 ילידת 22.3.1988 אזרחית ותושבת ישראל בתה של התובעת 1.

תיאור הנתבעת:

3. הנתבעת מדינת ישראל הינה הבעלים ו/או האחראית ו/או המנהלת של המרכז הרפואי שיבא בתל השומר (להלן: בית החולים) בו בוצעה בשנת 1988 בסמוך לאחר לידתה של התובעת 2 בדיקת סווג רקמות/ אבהות לתובעת 2 ולמי שנחשד כאביה מר אליהו סוויסה ת.ז. 060242138, בדיקה שנמצאה שלילית, כלומר נמצא שמר סוויסה אינו אביה של התובעת 2. הנתבעת נושאת באחריות ישירה ו/או שילוחית לכל מעשיהם ו/או מחדליהם הרשלניים של הצוות הרפואי המשתייך אליה ושל עובדיה אשר גרמו במעשה ו/או במחדל לנזקים נשוא תביעה זו, וכן אחראית לכל הפסד ו/או נזק אשר נגרמו לתובעות בשל אחריותה ו/או אחריות מי מצוות רופאה ו/או עובדיה מחמת התרשלות ו/או מעשה נזיקין ו/או הפרת חובה חקוקה ו/או הפרת הסכם ו/או בשל אחריותה המוגברת, הישירה ו/או השילוחית, לכל מעשיהם ו/או מחדליהם הרשלניים ו/או הבלתי זהירים של כל ו/או מי מעובדיה ו/או צוות רופאה.

העובדות הנחוצות לביסוס עילת התביעה ומתי נולדה:

4. במהלך שנות ה-80 הייתה התובעת 1, גרושה ואם לשניים ממערכו יחסים קודמות, במערכת יחסים אינטימית עם בחור בשם אליהו סוויסה בעל ת.ז. 060242138, שהיה אותה עת בהליכי גירושין.
5. במהלך שנת 1987 נכנסה התובעת 1 להריון לא מתוכנן.
6. התובעת 1 סברה כי אליהו סוויסה הוא האב וסיפרה לו על כך. מר סוויסה כפר בעובדה שהוא שהכניס את התובעת 1 להריון וטען כי אינו האב.
7. ביום 22.3.88 ילדה התובעת 1 את בתה אלונה, התובעת 2 בבית החולים וולפסון.
8. לאחר הלידה דרש אליהו סוויסה לעשות בדיקת אבהות בבית החולים שיבא על מנת להוכיח שאינו אביה של התובעת 2. ואכן כחודש לאחר הלידה בוצעה בדיקת אבהות במעבדת סיווג הרקמות בבית החולים שיבא בתל השומר. תוצאות הבדיקה, שנמסרו לתובעת 1 ולאליהו סוויסה הנ"ל, שללו את האפשרות, כי מר סוויסה הוא אביה של התובעת.
9. בצר לה גידלה התובעת 1 את התובעת 2 ושני אחיה לבדה כאם חד הורית ללא כל תמיכה על כל המעמסה הרגשית והכלכלית הכרוכה בכך. התובעת עבדה לאורך השנים בעיתון מעריב

ובהמשך בעיתון ידיעות אחרונות במחלקת קשרי לקוחות ועשתה ככל יכולתה על מנת לפרנס ולהעניק לילדיה ולנתבעת 2 ככל יכולתה, אך לא עמדה במעמסה הכלכלית והרגשית הכרוכה בגידול ילדיה לבדה בהיעדר אב תומך ומפרנס.

10. בגיל 4 הוצאה התובעת 2 מרשותה ונמסרה בניגוד לרצונה למשפחת אומנה למשך כשנה, תקופה בה נשמר הקשר בין התובעות באופן רציף, ובהמשך עברה התובעת 2 לפנימיית בן שמן שם התחנכה עד גיל 13.

11. בגיל 13 שבה התובעת 2 לחיות עם אמה התובעת 1 ועם אחיה ואחותה הגדולים ממנה. התובעות 1,2 חיו חיי מחסור, לעיתים ללא אובל וניתוק חשמל. התובעת 1 התמכרה להימורים שהגבירו את הקושי הכלכלי והשפיעו לרעה על תפקודה. המצב הקשה בבית גרם לכך שהתובעת 2 עזבה את לימודיה בסוף כיתה ט' והחלה לעבוד למחייתה. בהמשך שוחררה משירות בצה"ל בשל המצב הכלכלי הרעוע בבית.

12. במהלך שנת 2017 נתקלו במקרה בנותיו של אליהו סויסה בתובעת 1 באירוע משפחתי שנערך בגן פרס בחולון וגידפו אותה, על רקע מערכת היחסים בין התובעת 1 לאביהן והטענה שנטענה בזמנו בדבר אבהותו. בעקבות זאת יצרה התובעת 1 קשר עם מר סויסה וסיפרה לו על כך וביקשה את התערבותו.

13. להפתעתה חזר אליה מר סויסה בטלפון לאחר מספר ימים ואמר שדיבר עם בנו תומר והלה אמר לו, כי קיים דמיון מפתיע במראה בינו לבין התובעת 2 והציע לו, על מנת להוכיח את טענתו כי אינו האב, לעשות שוב בדיקת אבהות בהונגריה באמצעות משלוח דגימות.

14. בחודש ספטמבר 2017, בוצעה ע"י התובעות ומר סויסה, בדיקת אבהות חוזרת במעבדה בהונגריה. וביום 19.9.2017 התקבלה לתדהמתן של התובעות, התשובה כי מר סויסה הוא אכן אביה של התובעת 2 ברמת ודאות של 99.9%.

תוצאות בדיקת המעבדה בהונגריה מצ"ב כנספח א'

15. לאחר קבלת התשובה מהמעבדה בהונגריה בוצעה בדיקת אבהות נוספת במסגרת תביעת אבהות בבית משפט לענייני משפחה (תמ"ש 24053-02-18). במסגרת ההליך נעשתה בדיקת אבהות בבית החולים תל השומר, אשר אישרה כי אכן מר סויסה הוא אביה של התובעת 2 ופסק דין בעניין זה ניתן ביום 30.4.18.

העתק מפסק הדין מצ"ב כנספח ב'

16. לכתב התביעה מצורפת **כנספח ג'** חוות דעתה של ד"ר סילביה נוימן, גנטיקאית קלינית, מומחית בתחום הגנטיקה. הסוקרת את אמינות הבדיקה בשיטה בה נקטה המעבדה בבית החולים שיבא בשנים הרלבנטיות, וקובעת כי מסירת תוצאה מוטעית של הבדיקה כפי שנעשתה יכולה להיות רק כתוצאה של רשלנות מצד המעבדה.

17. בנוסף חל במקרה זה לטענת התובעות העברת נטל השכנוע בשל הכלל של "הדבר מעיד על עצמו" וכן בשל קיומו של נזק ראייתי באי שמירת המסמכים הנוגעים לבדיקת האבהות שנעשתה בשנת 1988.
18. בשל רשלנות הנתבעת בבדיקת האבהות של מר סויסה בשנת 1988 חיה התובעת 2 את כל חייה מאז לידתה ללא אב, התובעות 1-2 חיו בדוחק ובמחסור והתובעת 1 נאלצה לגדל את התובעת 2 לבדה כאם חד הורית ללא תמיכה כלכלית מאביה על כל הקשיים הכרוכים בכך.
19. מהתובעות 1.2 נמנעה לאורך השנים התמיכה הכלכלית, העזרה בפעולות היומיום הקשורות בגידול התובעת 2, וכן התמיכה הרגשית הקשורות בקיומו של אב בתא משפחתי וחשובות כל כך להתפתחותו התקינה של האדם.
20. מהתובעת 2 נשללה הזכות הבסיסית הטבעית והחוקתית לגדול בחיק משפחתה עם אביה ואמה בין אם כזוג ובין אם בנפרד. זכות זו נשללה ממנה בהיעדר דמות אב מחד ולנוכח אי יכולתה של האם לבדה לשא במעמסת גידולה מאידך והיא נאלצה לגדול במשפחה אומנת ובהמשך בפנימיה עד גיל 13 והפסיקה את לימודיה בשלב מוקדם. ניתוקו של הקשר בין התובעת 2 לאביה מולידה בשל רשלנות הנתבעת פגע בזכותה הטבעית לגדול בחיק משפחתה הטבעית. מעבר לנזק הנפשי והכלכלי שנגרם עקב כך תסבול התובעת 2 כל חייה ביסורי הנפש הכרוכים בשאלה מה היה קורה אלמלא התרשלה הנתבעת בביצוע הבדיקה והתובעת 2 הייתה זוכה באב ובתמיכה הכלכלית והרגשית הנובעת מכך.
21. מהתובעת 1 נשללה הזכות לגדל את בתה ביחד עם אביה כגורם תומך משלים ומסייע, היא מצאה את עצמה מתמודדת לבדה ללא תמיכה וסיוע עם משימה הגדולה על מידותיה אשר הכריעה אותה וגרמה להוצאת בתה מביתה עד גיל 13 ואשר גזרה עליה ועל בתה התובעת 2 חיי מצוקה וסבל.
22. חוות הדעת של ד"ר עשור בתחום הפסיכאטריה מצורפת כנספח ד' **לכתב התביעה** ומהווה חלק בלתי נפרד הימנו - מתארת את נכותה הנפשית של התובעת 2 עקב חסך באב.
23. על פי חוות הדעת התובעת 2 סובלת מהתקפי חרדה הכוללים רעד, הזעה, דופק הולם ותחושה שעומדת בפני עילפון מטופלת תרופתית טיפול תרופתי בציפרלקס ובהמשך אפקסור 225 מ"ג עד היום. התובעת נוטה למצב רוח ירוד מלווה בתחושה של עייפות ואנרגיה ירודה, עם תחושת בדידות ואופל בעולם הפנימי. מצב נפשי המאובחן כהפרעת אימה ודיסטמיה.

24. על פי חוות הדעת סובלת התובעת 2 מהפרעה נפשית כרונית אשר מגבילה אותה בתפקודים חברתיים, משפחתיים ובעבר גם המקצועיים וגורמת לה נכות נפשית. זקוקה לטיפול נפשי בכדי להקל על סבלה. התובעת 2 סובלת מהפרעת אימה ודיסטימיה, על רקע חסך בדמות אב שהוביל למהלך חיים לא סדיר למן ילדותה המוקדמת. **נכותה מוערכת בשיעור 20% על פי סעיף 34 (ב) 3 בתקנות המל"ל.** לאור משך התסמינים תחת טיפול תרופתי כרוני ניתן לקבוע כי נכות זו הינה נכות צמיתה.
25. על פי חוות הדעת נכותה הנפשית של התובעת 2 נגרמה במלואה תוך קשר סיבתי ישיר בגין חסך בדמויות הוריות ורק בשל כוחות פנימיים מעוררי הערכה הצליחה לשמור על עצמה מלהדרדר אל שולי החברה.
26. הנכות הנפשית ממנה סובלת התובעת עקב חסך באב, מעצימה את סבלה וגרמה ותגרום לה הפסד השתכרות בעבר ובעתיד.
27. התובעות דורשות פיצוי מלא מהנתבעת בגין נזקיהן כפי שיפורט בפרק הבא.
28. **לבית המשפט המחוזי הסמכות העניינית לדון בתביעה בהתחשב בסכום התביעה מעל 2.5 מליון ₪ ולאור זהות הנתבעת מדינת ישראל.**

טיעון עובדתי

פירוט כלל העובדות שמשמשות יסוד לכתב הטענות, וכל מידע נוסף שתכליתו לסייע בהבהרת המחלוקת ובמיקוד הפלוגתאות:

29. במהלך שנות ה-80 הייתה התובעת 1, אז גרושה ואם יחידנית לשני ילדים מקשרים קודמים, במערכת יחסים אינטימית עם בחור שם אליהו סויסה בעל ת.ז. 060242138, שהיה אותה עת בהליכי גירושין.
30. במהלך שנת 1987 נכנסה התובעת 1 להריון לא מתוכנן.
31. התובעת 1 סברה כי אליהו סויסה הוא זה שהכניס אותה להריון וסיפרה לו על כך. מר סויסה כפר בכך שהכניס את התובעת להריון וטען כי אינו האב.
32. ביום 22.3.88 ילדה התובעת 1 את בתה אלונה, התובעת 2 בבית החלים וולפסון.
33. לאחר הלידה דרש אליהו סויסה לעשות בדיקת אבהות בבית החולים שיבא על מנת להוכיח שאינו אביה של התובעת 2. ואכן כחודש לאחר הלידה בוצעה בדיקת אבהות במעבדת סיווג הרקמות בבית החולים שיבא בתל השומר.
34. לאחר ביצוע הבדיקה הוזמנו התובעת 1 ומר סויסה לקבל את התוצאות. כשהגיעו למעבדה הגנטית יצאה אליהם המזכירה של המעבדה הגנטית והגישה להם את מסמך תוצאות הבדיקה שם היה רשום לתדהמתה של התובעת 1 שעל פי ממצאי הבדיקה הגנטית אליהו סויסה אינו האב של התובעת 2.
35. באותו מעמד הובהר לתובעת 1 שתוצאות הבדיקה המדעית הן חד משמעיות ומר סויסה אינו האב. מר סויסה הגיב בזעם כלפי התובעת 1 והאשים את התובעת 1 בבגידה ובניסיון לטפול עליו את עול האבהות.
36. התובעת 1 נותרה חסרת אונים אל מול "האמת" המדעית, ולכן למרות הצער הגדול שחשה, והעובדה שהייתה בטוחה שהתוצאה תהיה חיובית, השלימה עם העובדה שמר סויסה אינו האב ושיהיה עליה לגדל גם את בתה התובעת 2 לבדה ובכוחות עצמה, ללא אב.
37. **יצויין כי תוצאות בדיקת האבהות הנ"ל אינן מצויות בידי התובעות ובמענה לבקשה לקבלן מן המעבדה בשיבא נמסר כי בחלוף השנים לא נמצא תיעוד לבדיקה.**
38. כאם חד הורית התקשתה התובעת 1 לשאת בעול הכלכלי הנפשי והרגשי הכרוך בגידול התובעת 2 ושני אחיה לבדה. למרות שעבדה קשה על מנת לפרנס את ילדיה, הרי שללא תמיכת בן זוג, העול הכלכלי הקשה הכריע אותה והיא אף סבלה מהתמכרות להימורים שרק החמירו את המצב.

39. בגיל 4 או בסמוך לכך הוצאה התובעת 2 מהבית על ידי שירותי הרווחה, ווהועברה לבית משפחת אומנה שם שהתה עד גיל חמש, תוך שנשמר הקשר הרציף עם אמה, ואז עברה לכפר הנוער בן שמן שם התחנכה עד סוף כיתה ז'. כשסיימה כיתה ז' חזרה התובעת 2 לגור עם אמה ואחותה.

40. התובעת 1 עבדה לאורך השנים בעיתון מעריב ובהמשך ידיעות אחרונות במחלקת קשרי לקוחות ועשתה ככל יכולתה על מנת לפרנס בכבוד את ילדיה, אך בהיעדר תמיכה מצד האב לא הספיקה משכורתה לבדה לענות על צרכי המשפחה.

41. בהיעדר אב תומך ומפרנס, סבלו התובעות 1,2 מחיים במחסור ניכר, לעיתים ללא אוכל וניתוק חשמל. התובעת 1 התמכרה כאמור להימורים שהשפיעו על תפקודה. המצב הקשה בבית גרם לכך שהתובעת 2 עזבה את לימודיה בסוף כיתה ט' והחלה לעבוד למחייתה. בהמשך שוחררה משירות בצה"ל בשל המצב הכלכלי הרעוע בבית.

42. במהלך שנת 2017 נתקלו במקרה בנותיו של אליהו סויסה בתובעת 1 באירוע משפחתי שנערך בגן פרס בחולון וגידפו אותה, על רקע מערכת היחסים בין התובעת 1 לאביהן והטענה שנטענה בזמן בדבר אבהותו. בעקבות זאת יצרה התובעת 1 קשר עם מר סויסה וסיפרה לו על כך וביקשה את התערבותו.

43. להפתעתה חזר אליה מר סויסה בטלפון לאחר מספר ימים ואמר שדיבר עם בנו תומר והלה אמר לו, כי קיים דמיון מפתיע במראה בינו לבין התובעת 2 והציע לו, על מנת להוכיח את טענתו כי אינו האב, לעשות שוב בדיקת אבהות בהונגריה באמצעות משלוח דגימות.

44. התובעות 1-2 נתנו את הסכמתן לביצוע הבדיקה ובעקבות זאת נשלחו דגימות של התובעות 1-2 ומר סויסה למעבדה בהונגריה לצורך ביצוע בדיקת אבהות. ביום 19.9.2017 התקבלה לתדהמתן של התובעות, התשובה, כי מר סויסה הוא אכן אביה של התובעת 2 ברמת ודאות של 99.9%.

תוצאות בדיקת המעבדה בהונגריה מצ"ב כנספח א'

45. גם לאחר קבלת תשובת הבדיקה מהונגריה עדיין סרב מר סויסה להכיר באבהותו והסכים כנגד התחייבות להיעדר תביעות מצד התובעות, לבצע בדיקת אבהות במסגרת הליך קביעת אבהות בבית משפט לענייני משפחה (תמ"ש 24053-02-18). במסגרת ההליך נעשתה בדיקת אבהות בבית החולים תל השומר, אשר אישרה כי אכן מר סויסה הוא אביה של התובעת 2 ופסק דין בעניין זה ניתן ביום 30.4.18.

העתק מפסק הדין מצ"ב כנספח ב'

46. לכתב התביעה מצורפת **כנספח ג'** חוות דעתה של ד"ר סילביה נוימן, גנטיקאית קלינית, מומחית בתחום הגנטיקה.

47. על פי חוות הדעת בשנת 1988 המעבדה בשיבא בצעה בדיקת אבהות בשימוש במערכת HLA סרולוגית כמו כל מעבדות ה-HLA בעולם וייתכן שאף הוסיפה לבדיקת האבהות את בדיקת קבוצות הדם ABO.
48. על פי חוות הדעת, בהתחשב באמינות הבדיקה, בהנחה שהבדיקה נעשתה כראוי, לא ניתן לקבל תשובה השוללת אבהות במקרה בו הנבדק הוא אכן האב, כפי שאירע במקרה דנן.
49. על פי חוות הדעת יתכנו מספר אפשרויות כמקור לטעות:
- א. החלפה בין מבחנות דם של אליהו סויסה עם נבדק אחר.
 - ב. טעות בנוגדנים (סרומים) בהם השתמשו בבדיקה.
 - ג. טעות בקריאת תוצאות הבדיקה הסרולוגית והסקת מסקנות מוטעות.
 - ד. החלפה בין דפי הבדיקה של מר סויסה עם נבדק אחר.
50. טעויות מסוג זה ניתן למנוע בקלות אם היו ננקטים אמצעי הזהירות הנדרשים ובכלל זה ביצוע הבדיקות בדופליקציות, בשימוש של ריאגנטים שונים לכל בדיקה כאשר קריאה של תוצאות צריכה להיעשות באופן בלתי תלוי ע"י שני אנשים.
- בנוסף, צריך להשתמש בדף המסכם את תוצאות הבדיקה והביקורות. הדף צריך להכיל את התאריך, הבדיקות שנעשו והשמות של הטכנאים שבצעו את הבדיקה וקראו את התוצאות.
51. **על פי חוות הדעת תוצאה שלילית מוטעית של בדיקת אבהות כפי שאירע במקרה זה במעבדת בית חולים שיבא הינה בהכרח תוצאה של רשלנות המעבדה בבית חולים שיבא.**
52. **העברת נטל השכנוע בשל הכלל של "הדבר מעיד על עצמו"** – בנוסף תטענה התובעות כי נטל השכנוע במלואו עובר אל כתפי הנתבעת להראות כי לא הייתה התרשלות מטעמה אשר גרמה לטעות בתוצאות בדיקת האבהות ולנזקי התובעות, שכן בנסיבות העניין חל הכלל של "הדבר מעיד על עצמו", הקבוע בסעיף 41 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש), שכן בדיקת האבהות נעשתה בנכס שלנתבעת שליטה מלאה עליו – המעבדה בבית החולים שיבא, התובעות לא ידעו ולא יכלו לדעת מה הנסיבות שהביאו לטעות בתוצאות הבדיקה ונסיבות האירוע מתיישבות יותר עם המסקנה שעובדי הנתבעת לא נקטו זהירות סבירה בטיפול הרפואי בתובעות והתרשלותם היא שגרמה לנזק, מאשר עם המסקנה כי נקטו זהירות סבירה.
53. **העברת נטל השכנוע בשל קיומו של נזק ראייתי** – הנתבעת לא שמרה בידיה את המסמכים הנוגעים לבדיקה ואת תוצאות הבדיקה משנת 1988 ובכך גרמה לנזק ראייתי ועל כן עליה הנטל להוכיח כי תוצאות הבדיקה כפי שנמסרו לתובעת 2 ולמר סויסה לא היו מוטעות.

54. בשל רשלנות הנתבעת בבדיקת האבהות של מר סויסה בשנת 1988 חיה התובעת 2 את כל חייה מאז לידתה ללא אב, על כל הקשיים הכרוכים בכך כפי שפורטו לעיל, ואילו התובעת 1 נאלצה לגדלה כאם חד הורית ללא תמיכה כלכלית מאביה, מה שגרם להוצאתה של התובעת 2 מהבית בגיל צעיר והעברתה לאומנה ובהמשך לפנימיה עד כיתה ז'.
55. מהתובעות 1.2 נמנעה לאורך השנים התמיכה הכלכלית, העזרה בפעולות היומיום הקשורות בגידול התובעת 2 וכן התמיכה הרגשית הקשורות בקיומו של אב בתא משפחתי וחשובות כל כך להתפתחותו התקינה של האדם.
56. מהתובעת 2 נשללה הזכות הבסיסית הטבעית והחוקתית לגדול בחיק משפחה עם אביה ואמה בין אם כזוג ובין אם בנפרד. זכות זו נשללה ממנה בהיעדר דמות אב מחד ולנוכח אי יכולתה של האם לבדה לשא במעמסת גידולה מאידך והיא נאלצה לגדול במשפחה אומנת ובהמשך בפנימיה עד גיל 13 ובשל הקושי הכלכלי סיימה לימודיה בגיל צעיר.
57. ניתוקו של הקשר בין התובעת 2 לאביה מולידה בשל רשלנות הנתבעת פגע בזכותה הטבעית לגדול בחיק משפחה הטבעית. מעבר לנזק הנפשי והכלכלי שנגרם עקב כך, סובלת ותסבול התובעת 2 כל חייה מיסורי הנפש הכרוכים בשאלה, מה היה קורה אילו לא התרשלה הנתבעת בביצוע הבדיקה והתובעת 2 הייתה זוכה באב ובתמיכה הכלכלית והרגשית הנובעת מכך.
58. מהתובעת 1 נשללה הזכות לגדל את בתה ביחד עם אביה כגורם תומך משלים ומסייע, היא מצאה את עצמה מתמודדת לבדה ללא תמיכה וסיוע עם משימה הגדולה על מידותיה אשר הכריעה אותה וגרמה להוצאת בתה מביתה עד גיל 13 ואשר גזרה עליה ועל בתה התובעת 2 חיי מצוקה וסבל.
59. בהיעדר אב נאלצה התובעת 2 לגדול במחסור, היא הוצאה מביתה למשפחת אומנה ובהמשך בגיל 5 ועד כיתה ז' שהתה בפנימיה וסיימה את לימודיה בסוף כיתה ט' על מנת שתוכל לצאת לעבוד לפרנסתה בשל קוצר ידה של אמה לסייע ולפרנס אותה בכבוד.
60. חוות הדעת של ד"א עשור בתחום הפסיכאטריה מצורפת כנספח ד' **לכתב התביעה** ומהווה חלק בלתי נפרד הימנו - מתארת את נכותה הנפשית של התובעת 2 עקב חסך באב.
61. על פי חוות הדעת התובעת 2 סובלת מהתקפי חרדה הכוללים רעד, הזעה, דופק הולם ותחושה שעומדת בפני עילפון מטופלת תרופתית טיפול תרופתי בציפרלקס ובהמשך אפקסור 225 מ"ג עד היום. התובעת נוטה למצב רוח ירוד מלווה בתחושה של עייפות ואנרגיה ירודה, עם תחושת בדידות ואופל בעולם הפנימי. מצב נפשי המאובחן כהפרעת אימה ודיסטמיה.
62. על פי חוות הדעת על פי מחקרים שנעשו הנוגעים לחשיבות דמות האב בחיי ילדיו נמצא כי חסך בדמות אב עלול להביא לקשיי הסתגלות פסיכולוגיים, פגיעה בהישגים האקדמיים, קושי ביצירת מערכות יחסים אינטימיות בבגרות ואפילו בבריאות הפיזית באופן כללי. במקרה דנן, משמעות החסך בקיום דמות אב הייתה כפולה ומכופלת כאשר ברקע הייתה אם מזניחה לא מתפקדת, מכורה להימורים. כך שאלמלא הייתה חלה טעות בבדיקת האבהות הראשונה

שבוצעה מהלך חייה של התובעת 2 היה משתנה, והייתה לה דמות להישען עליה ולא להיות מושמת במסגרת אומנה ופנימיות מגיל כה רך ובכך למנוע את ההשלכות הכרוניות על מצבה הנפשי.

63. על פי חוות הדעת סובלת התובעת 2 מהפרעה נפשית כרונית אשר מגבילה אותה בתפקודים חברתיים, משפחתיים ובעבר גם המקצועיים וגורמת לה נכות נפשית. זקוקה לטיפול נפשי בכדי להקל על סבלה.

64. התובעת 2 סובלת מהפרעת אימה ודיסטימיה, על רקע חסך בדמות אב שהוביל למהלך חיים לא סדיר למן ילדותה המוקדמת. **נכותה מוערכת בשיעור 20% על פי סעיף 34 (ב) 3 בתקנות המל"ל.** לאור משך התסמינים תחת טיפול תרופתי כרוני ניתן לקבוע כי נכות זו הינה נכות צמיתה.

65. על פי חוות הדעת נכותה הנפשית של התובעת 2 נגרמה במלואה תוך קשר סיבתי ישיר בגין חסך בדמויות הוריות ורק בשל כוחות פנימיים מעוררי הערכה הצליחה לשמור על עצמה מלהדרדר אל שולי החברה.

66. הנכות הנפשית ממנה סובלת התובעת עקב חסך באב, מעצימה את סבלה וגרמה ותגרום לה הפסד השתכרות בעבר ובעתיד.

67. **פירוט הנזק לתובעות:**

נזק מיוחד

- א. הפסד תמיכה/מזונות אב עד גיל 21 לפי 5.000 ש"ח לחודש בתוספת ריבית - 2,240,000 ₪
- ב. הפסד השתכרות בעבר לתובעת 2 מגיל 18 ועד היום (לפי אבדן השתכרות של 5,000 ₪ לחודש) בתוספת ריבית - 1,000,000 ₪.

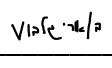
נזק כללי

- א. כאב וסבל לתובעות 1,2 –
- ב. אובדן הזכות לאב לתובעות 1,2 -
- ב. הפסד שכר/כושר השתכרות בעתיד לתובעת 1 –
- ג. הפסד פנסיה בעתיד לתובעת 1-

סיכום

68. על הנתבעת, לפצות את התובעות בגין מלוא נזקיהן, שנגרמו ברשלנותם מתוקף אחריותה הישירה ו/או השילוחית לפי נסיבות העניין, הכול כמפורט בכתב תביעה זה.
69. לבית משפט זה הסמכות העניינית והמקומית לדון בתובענה זו לפי מהותה וסכומה ולפי מענם של הנתבעת.
70. לאור האמור לעיל מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעת לדין ולחייבה, לפצות את התובעות 1.2 על מלוא נזקיהן, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית חוקית מיום הגשת התובענה ועד ליום התשלום בפועל, וכן לחייבה בתשלום הוצאות המשפט, לרבות שכר המומחים, ושכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ כדין.

עמית אוריה, עו"ד
מ.ר. 17454

אורי גלבע, עו"ד
מ.ר. 12399

ב"כ התובעים